

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 147. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181434400.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

"Indtil sit tolvte Aar maatte han slide Tiden i dette Hus, hvor hans naturlige Munterhed blev kvalt ved idelige Prygl, Utaak og Skjældsord, samt den kjendelige Foragt, som hans saakaldede Forældre viste imod ham, hvilket altid er det allerkraftigste Middel til at kvæle alle Spirer til det gode hos unge Mennesker. Uagtet han var den ældste, maatte han altid bie til sidst, med hvad han fik, og dette maatte han endda antage som en Naadegave. Blev ham undertiden paa fremmede Steder præsenteret Æbler eller andet saadant, saa maatte han altid tage det sletteste, for at hans yngre Søskende kunde faa det bedste, saafremt han ikke vilde vente, at hans Ryg skulde betale Laget, naar han kom hjem. I Steden for man i andre Huse lader de yngre Søskende tage imod de Klæder, som de ældre voxte fra, saa gik det her tvært imod; han maatte altid tage Klæder op efter sine yngre Søskende, og disse Klæder bleve saaledes lappede sammen, at han, naar han fik dem paa, saa' ud, som om han var vanskabt; saaledes sad for Ex. Knæskallen, efter hans Buxers Figur, gemenligen et halvt Kvarter højere oppe paa ham end paa andre; Albuerne dannede en Pose tæt oppe ved Skulderen, og Lommehullerne nærmede sig saa meget til Armhullerne, at den højre Haand altid maatte tage frem, hvad der laa i den venstre Lomme, og den venstre Haand, hvad der laa i den højre. Havde hans Barndom indfaldet i disse Tider, da Moden byder, at Lommernes Situation skal være saadan, da vilde han have passeret for en usædvanlig net pyntet Dreng; nu derimod maatte han finde sig i, at han iblandt sine Søskende og Legekammerater passerede for et Spektakel, og at man ideligen i en spøgende Tone bebrejdede ham, at han stak Armene for langt igjennem Kjolen, og Benene for langt igjennem Buxerne; og Forældrene vidste altid at undskylde hans underlige Klædedragt dermed, at han voxede fra alle sine Klæder, saa at ingen kunde udholde at give ham nyt, saa til som han behøvede.